

РЕШЕНИЕ

№ 7838

гр. София, 25.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 80 състав, в публично заседание на 19.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Виржиния Петрова

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **13471** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по реда на чл.46, ал.1 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ) във вр.с чл.145-178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Д. А., гражданин на Г., [дата на раждане] , чрез адв. С. Б.-И.-САК, срещу Отказ за издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“, рег. № 5364р-27776/02.12.2025г., издаден от заместник-директора на дирекция „Миграция“ – МВР, с който на основание чл. 26, ал. 2 във връзка с чл.24и от ЗЧРБ, е отказано издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“ на жалбоподателя.

В жалбата се твърди, че отказът е постановен без конкретни мотиви по смисъла на чл. 59, ал.2, т.4 АПК и е в несъответствие с принципа на съразмерност по чл. 6 АПК, а отделно от това противоречи и на Директива 2011/98/ЕС, която цели улеснена процедура за достъп на граждани на трети страни до пазара на труда. Отказът вместо това утежнява процедурата и създава неравнопоставеност. Претендира се отмяна на оспорения акт от настоящия съд и присъждане на разности по списък.

Ответникът – заместник директор на дирекция "Миграция" – МВР, чрез юрк.Ч., излага доводи за законосъобразност на оспорения отказ. Счита, че оспореният индивидуален административен акт е правилен и законосъобразен, издаден от компетентен орган, в кръга на неговите правомощия. Сочи, че в административното производство са разгледани всички факти и обстоятелства по издаването на индивидуалния административен акт. Моли съдът да отхвърли жалбата като неоснователна и недоказана. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

СГП – редовно уведомена, не участва в съдебното производство.

Административен съд София - град, след анализ на доказателствата, приети по делото и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

С Отказ за издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа, тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“, рег. № 5364р-27776/02.12.2025г., издаден от заместник-директора на дирекция „Миграция“ – МВР на основание чл. 26, ал. 2 във връзка с чл. 24и от ЗЧРБ, е отказано издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа, тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“, на жалбоподателя Д. А., гражданин на Г., [дата на раждане]

Административният орган е разгледал Заявление рег. №502834/ 17.07.2025г. за предоставяне на право на продължително пребиваване на чужденец в Република България, което е подадено на основание чл. 24и от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ), съгласно който „Разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“ могат да получат чужденци, които отговарят на условията за получаване на достъп до пазара на труда съгласно българското законодателство и притежават виза по чл. 15, ал. 1 или разрешение за пребиваване, издадено в съответствие с Регламент (ЕО) № 1030/2002.“

Заявлението е подадено от работодател „Интерджобс“ ООД.

Заявление рег.№502834/17.07.2025г. с приложените към него документи, е изпратено на Агенция по заетостта (АЗ) за становище, съгласно изискванията на ЗЧРБ.

С писмо УРИ 536400-106215/24.11.2025г. дирекция „Миграция“ - МВР е уведомена за отрицателно становище на Агенция по заетостта.

Становището е изготвено от страна на Агенция по заетостта въз основа на приложените документи към заявлението и допълнително представените им, които са разгледани, но не давали основание за предоставяне на достъп до пазара на труда с „Единно разрешение за пребиваване и работа“. З. е информиран за нередовности по представените документи. Агенция по заетостта е преценила, че съгласно чл. 24и, ал. 5, т. 12 от ЗЧРБ е необходимо да се представят други документи, които се изискват съгласно българското законодателство, за заемане на посочената от работодателя длъжност.

При преглед от страна на Агенция по заетостта на всички документи, приложени към заявлението, е установено, че не са приложени копия на документи за обект, на който е нает чужденец, според длъжността, която ще изпълнява, а именно „носач-товарач, стоки“ както е записано в трудовия му договор.

З. е информиран да представи копие на документ, от който е видно правото на „Интерджобс“ ООД да упражнява дейност на посочения обект в трудовия договор-гр.С., [улица], вх.3, ет.6, ап.8.

От заявителя е представен договор за наем на жилищен имот, който ще се ползва за „фирмена дейност“ и обосновка на искането-нужда от наемане на работник на длъжност „носач-товарач, стоки“. В обосновката е посочено, че дружеството изпитва недостиг на работници, особено за позициите, за които не се изисква специална квалификация. Осигуряването на работници от трети страни е единственият изход от създалата се ситуация и единствена алтернатива за запазване на бизнеса жив. В противен случай, дружеството ще намали обема на работата, което ще доведе до намаляване на приходите и отрицателни финансови резултати.

След преценка на всички представени документи, Агенция по заетостта е направила извод, че непредставяне на документ, обуславящ мястото на работа на чуждият гражданин в помещение с адрес: [населено място], [улица], вх.3, ет.6, ап.8 не позволява предоставяне на положително становище от страна на Агенция по заетостта за достъп до пазара на труда на Д. А., гражданин на Г. на основание чл. 24и, ал. 5, т. 12 от ЗЧРБ и чл. 15. ал. 1 от ЗТМТМ.

Предвид изразеното отрицателно становище на Изпълнителния директор на Агенция по заетостта, относно липсата на основание за предоставяне на достъп до пазара на труда с „Единно разрешение за пребиваване и работа”, поради непредставяне на „други документи, които се изискват съгласно българското законодателство за заемане на посочената от работодателя длъжност“, зам. директорът на дирекция „Миграция“ е постановил процесния отказ, на основание чл. 26. ал. 2 във връзка с чл. 24и от ЗЧРБ.

По делото е приета и приложена административната преписка. Не са представени и приети други писмени доказателства, извън съдържащите се в административната преписка.

При така установената фактическа обстановка, съдът направи следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл.149, ал.1 АПК във вр.с чл.46, ал.1 ЗЧРБ, от страна с правен интерес – адресат на акта, срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, поради което е процесуално допустима.

По същество жалбата е основателна по следните съображения:

Оспореният отказ, е издадена от компетентен орган – зам. директора на дирекция „Миграция”, съобразно разпоредбата на чл. 24и, ал. 17 от ЗЧРБ, като за делегирането на правомощия е представена Заповед № 5364з-4651/08. 10. 2015г., изменена и допълнена със Заповед № 5364з-3306/07.12.22 г. на директора на Дирекция „Миграция“. Не са нарушени съществено процесуалните правила.

Основание за отмяна на отказа е противоречие с материалния закон и целта на закона. Съгласно чл. 26, ал. 2, във връзка с чл. 24и от ЗЧРБ, които норми са посочени като правно основание за издаване на оспорената заповед, отказва се издаване на разрешение за пребиваване или продължаване на срока за пребиваване в страната на чужденец, за когото е установено, че не отговаря на условията по чл. 24, 24а - 24г, 24е, 24з, 24и, 24к, 24м, 24н, 24о, 24п, 25, 33а, 33г и 33к - 33м, 33п и 33т.

На основание чл. 24и, ал. 1 от ЗЧРБ, разрешение за продължително пребиваване и работа тип "Единно разрешение за пребиваване и работа" могат да получат чужденци, които отговарят на условията за получаване на достъп до пазара на труда съгласно българското законодателство и притежават виза по чл. 15, ал. 1 или разрешение за пребиваване, издадено в съответствие с Регламент (ЕО) № 1030/2002.

В съответствие с горепосочената норма, за да получи чужденеца разрешение за пребиваване, същият следва да отговаря на условията за достъп до пазара на труда.

В чл. 24и, ал. 12 от ЗЧРБ, е предвидено, че в срок до 15 дни от постъпването на преписката по ал. 11, Агенцията по заетостта изпраща по електронен път на дирекция "Миграция" писмено становище на изпълнителния директор на Агенцията по заетостта относно наличието или липсата на основание за предоставяне на достъп до пазара на труда, като при нередовности в документите, както и при необходимост от предоставяне на допълнителни документи от заявителя, Агенцията по заетостта уведомява дирекция "Миграция" и този срок спира да тече до получаване на документите или до отстраняване на нередовностите. Дирекция "Миграция" уведомява по електронен път заявителя за необходимостта от предоставяне на допълнителни документи или от отстраняване на нередовности и определя 7-дневен срок за това.

В конкретния случай Агенцията по заетостта, е изразила отрицателно становище относно допускането на жалбоподателя до пазара на труда.

Следва да се отбележи, че в чл. 15, ал. 1 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност /ЗТМТМ/ изрично е предвидено, че достъп до пазара на труда с Единно разрешение за пребиваване и работа се разрешава от Министерството на вътрешните работи след получено положително писмено становище от изпълнителния директор на Агенцията по заетостта.

В хода на проверката безспорно е установено, че чужденецът е подал заявление, с което кандидатства за продължително пребиваване на основание чл. 24и от ЗЧРБ, като е постановен отказ, с който е отказано предоставянето на единно разрешение за пребиваване и работа спрямо жалбоподателя по мотиви, че не е представен документ, обуславящ мястото на работа на чуждия гражданин в помещение с адрес [населено място], [улица], вх.3, ет.6, ап.8. Правното основание за отказа е чл. 24и, ал. 5, т. 12 от ЗЧРБ, а именно непредставянето на други документи, които се изискват съгласно българското законодателство за заемане на посочената от работодателя длъжност. Такива документи, изискващи се, съгласно българското законодателство за заемане на длъжността „носач-товарач, стоки“ няма и не следва да се представят. Заеманата длъжност не изисква представяне на никакви други документи, извън вече представените от заявителя и с допълнителното писмо и обосновка. Съгласно българското законодателство, не се изисква при заемане на длъжността „носач-товарач, стоки“ да се представят писмени документи, които да обуславят мястото на работа на работника. Съгласно българското законодателство се изисква в трудовия договор да е вписано място на работа, което е достатъчно за спазване на нормативните изисквания на КТ. Видно от представения трудов договор, сключен между „Интерджобс“ ООД и чуждия гражданин, който договор е представен пред Агенция по заетостта, в него е посочено място на работа. Други нормативни изисквания няма, съответно Агенция по заетостта незаконосъобразно е приложила чл. 24и, ал. 5, т. 12 от ЗЧРБ и без да са налице основания за това е изисквала представяне на документ, който не е изискуем, съгласно българското законодателство.

Издаденият отказ е в противоречие и с целта на закона да се осигури достъп до пазара на труда на чужди граждани от трети страни с цел подпомагане на местните работодатели и бизнеса, при равни условия на труд с българските граждани и гражданите на държавите - членки на ЕС.

Предвид горното, съдът счита, че издаденият отказ следва да се отмени като незаконосъобразен, а преписката да се изпрати на административния орган за произнасяне по заявлението на Д. А. от 17.07.2025г. за издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“, съгласно указанията по приложението на закона.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 от АПК на жалбоподателя следва да се присъдят сторените в производството разноски в размер на 516.40 евро.

Така мотивиран, Административен съд София-град, 80 състав:

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Отказ за издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“, рег. №5364р-27776/02.12.2025г., издаден от заместник-директора на дирекция „Миграция“ – МВР, с който на основание чл. 26, ал. 2 във връзка с чл. 24и от ЗЧРБ, е отказано издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“ на Д. А., гражданин на Г., [дата на раждане]

ОСЪЖДА Дирекция “Миграция“-МВР да заплати на Д. А., гражданин на Г., [дата на раждане] разноски по делото в размер на 516.40 евро.

ИЗПРАЩА преписката на директора на дирекция „Миграция“ - МВР за произнасяне по заявлението на Д. А. от 17.07.2025г. гражданин на Г., [дата на раждане] , за издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и

работа“, съгласно указанията на съда по тълкуването и прилагането на закона.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.